

**Третя проба
на ступінь
пластуна-скоба**

Миколи Яриновського

станція Івано-Франківськ

Автобіографія

Я, Яриновський Микола Григорович, народився 30 листопада 1987 року в м.Івано-Франківську.

У 1994 році пішов в перший клас СЗОШ №22 з поглибленим вивченням англійської мови.

У 1997 році за конкурсною умовою поступив в Українську гімназію №1 в м. Івано-Франківську. За час навчання в гімназії брав участь у хорі, інструментальному ансамблі „Карпатські візерунки”. Приймав участь в олімпіадах з математики, фізики та історії України.

У 2005 році поступив в Івано-Франківський Національний Технічний Університет Нафти і Газу за спеціальністю „Видобування нафти і газу”, де зараз і навчаюсь.

Громадська діяльність

Приймав участь в науково-методичній конференції „Збережемо пам'ять про подвиг”(відбулася 27 березня 2004 році), присвячену 60-річчю визволення України від німецько-фашистських загарбників та 60-річчю Перемоги у Другій світовій війні.

З 1997-2004р. був учасником дитячого оркестру народної музики „Карпатські візерунки”, був лауреатом міжнародних фестивалів „Золота нота” (м.Одеса), „Стара фортеця”(м.Кам'янець-Подільськ), „Ялтинське літо”(м.Ялта), „Х міжнародний гуцульський фольклорно-етнографічний фестиваль”(м.Коломия).

Пласт

Дата вступу: 14.10.00., г.”Дикобрази”, к.ч.59 ім. Степана Ленкавського

Пластовий ступінь: пластун розвідувач

Дата запису: 22.02.03.

Дата іменування роозвідувачем: 15.04.04.

Відбуті табори: міжкурінний табір „Остодір 2001” (першун), станичний табір „Стежками героїв” 2002, ЮМПЗ-табір”Горгани” 2002, станичний табір „Галицька Троя” 2003, крайовий юнацький військово-патріотичний табір „Легіон-7” 2003, курінний табір „До крові” 2004р. (інструктор з піонерки), міжкраєвий табір „Золота булава” 2004, КВТ 2005.

Вишколи: міжстаничний вишкіл „Не зломимо своїх присяг” (28-30 листопада 2003), курінний вишкіл практичного пластування „Ленкавська ватра” 2005 (бунчужний), альпіністичний вишкіл „Крок по вертикалі”(2005).

Крайові заходи: Спартакіада (2003, 2004,2005), „День пластуна” 2005

Виконувані діловодства в гуртку: писар, суддя, гуртковий, скарбник

Виконувані діловодства у курені: скарбник, писар, курінний

Відзначення в УПЮ: 4-те за зразкове ведення діловодства, 3-тє за зразкову пластову поставу та успішне ведення курінного діловодства.

Проект(А).Три головні обов'язки пластуна/1/

Пластовий закон

„Жити за пластовим законом та слухатись пластового проводу”-один із трьох головних обов'язків пластуна, тому розуміння (для подальшого наслідування) кожної точки закону є дуже важливо.

Проводячи гутірку, я почав розповідь зі скаутських законів та на їх основі перейшов на тлумачення чотирнадцяти точок пластового закону.

Дві гутірки провів для гуртка Лісові ельфи” (виховник ст.пл.Петро Шкутяк). На закінчення гутірок я провів гру Кіма, на якій юнаки проявили одну з точок пластового закону «пластун пильний».

Зокрема, проводячи паралель зі іншим скаутськими організаціями світу, я використовував „кодекс честі” англійських скаутів:

На перших сходинках, я пояснив наступні точки та історію скаутського закону:

- 1.Виконати свій обов'язок перед Богом і королем.
  - 2.Повсякденно допомагати іншим.
  - 3.Виконувати скаутський закон.
-

- 1)мати честь скаута, тобто бути чесним та якнайкраще виконувати накази.
- 2)бути вірним рідному краю, провідникам, батькам, оточенню та завжди захищати їх перед ворогом.
- 3)бути корисним та допомагати іншим.
- 4)бути приятелем усіх та братом кожного скаута.
- 5)бути лицарським і ввічливим для всіх:дітей, жінок, калік та не брати ніякої винагороди за свою допомогу.
- 6)бути слухняним, виконувати накази батьків та провідників.
- 7)бути приятелем тварин, охороняти їх та не вбивати.
- 8)усміхатися серед усіх труднощів:наказ виконувати радо, ніколи не нарікати на труднощі, не жалітися один на одного., не виходити з рівноваги, а з усмішкою виконувати свою справу.
- 9)бути ощадним-зайву „копійку” вкладати до банку, щоб ніколи не стати тягарем для інших.
- 10)бути чистим у душі, слові й ділі, що означало з погордою дивитися на нерозумних молодиків та не піддаватися спокусі самому думати й робити щось гидке.

Після гутірки я провів гру Кіма.

На других сходинках я пояснив 14 точок пластового закону та три головні обов'язки пластуна:

1. Бути вірним Богові і Україні;
  2. Допомагати іншим;
  3. Жити за Пластовим законом і слухатись пластового проводу.
-

1. Пластун словний;
2. Пластун сумлінний;
3. Пластун точний;
4. Пластун ощадний;
5. Пластун справедливий;
6. Пластун увічливий;
7. Пластун братерський і доброзичливий;
8. Пластун зрівноважений;
9. Пластун корисний;
10. Пластун слухняний пластовій старшині;
11. Пластун пильний;
12. Пластун дбає про своє здоров'я;
13. Пластун любить красу і дбає про неї;
14. Пластун завжди доброї гадки.

До сходи я підготував гру, основним завданням якої було підібрати одну з точок пластового закону, яка найбільш змістовно підходить до цитат з віршів Т.Г.Шевченка:

1. "...а дівчина при самій дорозі недалеко коло мене плоскінь вибирала. Як почула, що я плачу-прийшла привітала, утирала мої сльози та поцілувала...". (пластун братерський і доброзичливий)
2. "...І не встануть з праведними злії з домовини:діла добрих оновляться, діла злих загинуть.". (пластун справедливий)
3. "...Увечері посумую, а вранці заплачу зійде сонце утру сльози...Ніхто не побачить...". (пластун зрівноважений)
4. "...Засне долина. На калині і соловейко задріма. Повіє вітер по долині – пішла дібровою руна; руна гуляє-Божа мова, встануть сердеги працювать, корови підуть по діброві, дівчата вийдуть воду брать, і сонце гляне - рай та й годі!..". (пластун любить красу і дбає про неї)
5. "...Там найдете щире серце і слово ласкаве, там найдете щиру правду, а ще, може, й славу...". (пластун завжди доброї гадки)
6. "...І все то те, вся країна, повита красою, зеленіє вмивається дрібною росою, сонце зустрічає...". (пластун любить красу і дбає про неї)
7. "...Попросили батько й мати зайти рано-вранці, от зайшов зрання ще й сонця не видно...". (пластун точний)
8. "...Так я десять літ щоднини копійку до копійки,- так з неволі козаченьків вертав я додому". (пластун ощадний)
9. "...Люба матінко, дорогий батічку, я син Ваш рідненький". (пластун увічливий)
10. "...Зажурилась Україна, затужила мати, колихнулись доли; ще нам браття на Вкраїні щастя дождити, добро намножати". (пластун завжди доброї гадки)

Проект А(2). Три головні обов'язки пластуна/2/

Релігія свого віровизнання

В Івано-Франківську є ряд церков, які є пам'ятками архітектури і мають мистецьку цінність. Метою акції було ознайомити новацтво (рій „Лісові Ангели”, виховник Провальний Станіслав) з історією та мистецькою цінністю Івано-Франківського художнього музею, іконами вітчизняних та зарубіжних митців, поверхнево ознайомити з історією рідного міста.

Сам музей має важливе регіональне значення. Тут зібрані унікальні пам'ятки галицького іконопису й барокової скульптури, роботи українських художників другої половини ХХ ст., а також твори польських, австрійських та італійських майстрів ХVIII-ХХ століть, майстрів барокової тематики: Томаса Гуддера, Конрада Кутченрайтера, Йоана Георгія Пінзеля, Матвія Полейовського, Діоніза Станетті, картини братів Унтербергерів та багатьох інших. В експозиції художнього музею представлена широка палітра творів декоративно-вжиткового мистецтва.

Оскільки екскурсія проводилася для новацтва, я намагався пояснити кожен незрозумілу деталь оповіді.

Для екскурсу я підготував матеріали, які в суцільному добре відображають як історію створення експозицій, так і сьогодення музею:

Івано-Франківський обласний художній музей – скарбниця мистецького Прикарпаття

ВСЕ ПОЧИНАЛОСЯ З...

Колегіальний костюл Непорочного Зачаття Діви Марії в Івано-Франківську радянська влада планувала знести, а на його місці спорудити дорогу, аж до річки. Невідомо, чи в тодішніх чиновниках заговорило щось людське, чи просто з якихось технічних причин, та від планів довелося відмовитись. Так подарували життя архітектурній пам'ятці ХVII століття. 18 травня 1980 року, в Міжнародний день музеїв, у приміщенні костюлу відкрився Івано-Франківський обласний художній музей. Більшу частину тодішньої музейної колекції передали з Івано-Франківського краєзнавчого музею. Перша виставка демонструвала твори світського характеру: живопис, графіку, скульптуру ХІХ-ХХ століть. У 1990-1993 роках вдалося розчистити в інтер'єрі костюлу розписи Е. -Р. Фабіанського. Це дало змогу оформити нову, принципово відмінну від попередньої, експозицію «Сакральне мистецтво Галичини». Власне, на релігійних творах будується і сьогодні існуюча виставка. Пріоритетною для музею є творчість західноукраїнських митців.

Початки роботи були складні, з багатьма перипетіями, але за чверть століття музей завоював славу одного з найкращих в Україні. За цей час музей провів понад дві сотні різноманітних виставок. Незважаючи на те, що музей ще «молодий», тут зберігаються унікальні твори сакрального

(релігійного) мистецтва, зібрані упродовж двадцяти п'яти років, а також світські твори як зарубіжних, так і західноукраїнських майстрів XIX, XX та XXI століть. Загалом у фондах зберігається понад п'ятнадцять тисяч експонатів. Більшість з них зібрані за перше десятиліття існування музею.

НЕДРУГОРЯДНІ ПРОБЛЕМИ

Ззовні музей, переливаючись теплими золотистими кольорами, здається, оздоблює площу Андрія Шептицького. Але його проблема, як то зазвичай буває, криється всередині. Вогкі напівтемні коридори, маленькі кімнати з кахельними пічками, де туляться поряд працівники музею й закриті від стороннього ока унікальні експонати. Відчувається справжній подих старовини. Але не цікавої й приємної, а тяжкої, яка ніяк не вписується в європейський імідж прикарпатської столиці. Приміщення, надане музею, з самого початку не відповідало необхідним вимогам. Насамперед, не було ні площі для виставки всього фонду, ані умов для утримання його в належному стані. Керівництво музею наголошувало на цьому, власне, від його заснування. «Щоб створити в Івано-Франківську сучасний європейський музей, насамперед немає відповідного приміщення. Те, що виставляють в нашому музеї, це є, фактично, пристосування пам'ятки архітектури до музейної справи. А ті приміщення, в яких на сьогодні можна було б розгорнути виставку, або продані, або про них зась навіть думати», – каже директор музею Михайло Дейнега.

Зараз у музеї виставляється тільки 2% від загальної колекції. Переважна її частина гниє у заковулках косяку – для неї просто немає місця у виставковій залі. Найголовніше, що це, почасти, безцінні твори минулого, над зібранням яких чверть століття працювали десятки мистецтвознавців.

Сьогоднішня влада, зрозуміло, має інші, важливіші, завдання. І все за один день зробити не встигне. Але колектив художнього музею щиро вірить, що на це питання нові чиновники не закриють очі.

ПОВЕРНЕННЯ КОСМАЦЬКОГО ІКОНОСТАСА

Перше з історії музею, про що згадують його працівники, це колекціонування творів сакрального мистецтва. Бувало, що мистецтвознавці їздили від села до села, від церкви до церкви і вибирали з-поміж безлічі речей інтер'єру найцінніші, переважно ікони та стародруки.

Був також інший, «дивний», метод колекціонування. У 70-х та 80-х роках радянська влада почала дуже активно відкривати по церквах музеї атеїзму. Тоді, коли це робилося, до музеїв, у тому числі краєзнавчого й художнього, на вантажних авто звозились розбиті іконостаси та решта речей, що були в інтер'єрі церков й що вважалися за непотріб. Все те залишали біля входу, мовляв, ми вам привезли – тепер мастіть самі собі голову. Тоді багато з цього вже годилося хіба на дрова. Доводилося залазити на кузов, розбирати завали і потрібне відбирати. Речі були понищені. Тобто, ікони здебільшого вціліли, але оздоба навкруги, рамки, – все було розтрощене, все треба було відновлювати.

Пізніше в кожному районі створювалися склади церковного майна. Відтоді до музеїв нічого більше не підвозили, чи то через брак пального, чи водії відмовлялися. Тоді працівники музею, вважаючи за свій обов'язок, їхали на ті склади і лазили по звалених в купи колишніх іконостасах і витягували, вишукували, оглядали, відбирали те, що, на їх думку, не лише становило особливу цінність, а й знаходилося у біль-менш задовільному стані. Переважно такі склади нагадували сміттєзвалища. Таким чином відібрали майже третину музейного фонду. У кожного твору своя особлива історія.

Наприклад, у 1984 році в Рожнятівському районі оглядали стару церкву. По селах були звичаї виносити та прибивати ззовні церкви старі ікони. З північного боку на піддашші знайшли дерев'яний хрест з розп'яттям. З'ясували, що це робота XVI століття. Хрест перенесли в приміщення церкви, для захисту від негоди. А згодом почалися переговори про його передачу до художнього музею. «Я навіть точно скажу, коли це сталося, – згадує заступник директора музею Михайло Аронець. – То був вівторок, 27 березня 1984 року о п'ятнадцятій годині п'ятнадцять хвилин».

Через передачу потрапив до архівів музею Космацький іконостас. Саме його знімав Сергій Параджанов у фільмі «Тіні забутих предків». Режисер для зручності перевіз з Космача іконостас на київську кіностудію. Дав слово повернути, та не повернув. Вже під обурення громадськості він передав частину іконостасу до Львова, та воно не вщухало, аж поки Космацький іконостас не повернувся на рідне Прикарпаття і став прикрасою Художнього музею.

НЕ ВИСТАВЛЯЄТЬСЯ

Музей при створенні планувався як класичний, з кількома відділами. Зараз є відділ образотворчого мистецтва, переважно сакральні твори та відділ декоративно-прикладного мистецтва – світські твори. Вони представляють як радянську, так і дорадянську епохи.

Проблем зі збором експонатів тодішнього, радянського часу, не було – частину передали з краєзнавчого музею, потім періодично підтримували радянських митців, закупаючи їхні роботи. Зате виникали труднощі з творами дорадянського періоду. Краєзнавство ним практично не займалося. Щоб відкрити бодай якийсь відділ дорадянської художньої творчості, знову розпочали пошуки. До них долучилися відомий краєзнавець Петро Арсенич та мистецтвознавець Михайло Фіголь. Експонати збирали у Львові, Коломиї, Косові, районах області. Але не все було так успішно. Держава могла запропонувати за твір щонайбільше п'ять-шість сотень радянських рублів. Не кожен колекціонер на це погоджувався. Але траплялося, що деякі віддавали картини майже задарма, навіть дарували. Щоправда, дещо передав і краєзнавчий музей – наприклад, портрет Хмельницького роботи невідомого майстра XVII-XVIII століття. А от твори Пстрака, Устияновича, Новаківського заповували.

Ще на початку дев'яностих влада виділяла гроші на закупівлю нових експонатів і щоквартально фонди музею поповнювалися. Та з 1993 року коштів на це практично не виділялося. Тобто, період незалежності в художньому плані залишається втраченим. Експозиційним вважається в музеї образотворчий відділ. Тобто сьогодні можна побачити лишень церковні

твори, і то тільки частину. Немає місця для показу живопису, графіки, в тому числі й книжної, скульптури, народного мистецтва. Хоча саме вони становлять левову частку колекції.

МУЗЕЙ СЬОГОДНІ

Цікаво, що приміщення музею може саме по собі бути експонатом. Ренесансні арки, сірі мармурові колони, золота оздоба, вишукані розписи на стінах. І якби не стенди з творами виставки, то здається, що ось-ось розпочнеться святкова відправа. За склом знаходиться найстаріший експонат – ікона Святої Маргарити XVI століття, яку привіз на Гуцульщину один польський інженер ще в 1930-х роках. Це прекрасний зразок західного середньовічного мистецтва. На противагу їй – вищезгадане розп'яття з Рожнятівщини, виконане у візантійській традиції. Серед перлин сакрального мистецтва «Богородиця-Одигітрія» (XIX століття), скульптура Й. -Г. Пінзеля «Анна». Музей пишається роботами Я. Пстрака, зокрема, його автопортретом, О. Новаківського, Устиновича («Козаки біля багаття»), М. Фіголя, І. Труша, Г. Крука. Гордістю колекції є гравюра «Абетка» Григорія Нарбута. Завдячуючи міжнародній виставці «Імпреза», що відбулася тут 1993 року, музей отримав унікальну добірку сучасної графіки з Нідерландів, Японії й України. Чимало з цих творів гідні представляти музей і в столиці, й за кордоном.

ДУМКИ НАВЗДОГІН

Дивно, але в чужих містах ми шукаємо переважно типові речі: крамниці з одягом, кав'ярні, дискотеки. Тоді, як справді неповторне споглядаємо лише поверхнево. В нашій країні давно стало непопулярно ходити в музеї. Люди з такими захопленнями, особливо молоді, вважаються, м'яко кажучи, диваками. А провінційним музеям і сподіватися на успіх марно. Навіює цю думку неприродна тиша на майдані Шептицького, де знаходиться художній музей. З усіх боків оточена старовинними будівлями, вона не дає міській суєті жодного шансу запанувати тут.

Хоча, можливо, це лише перше враження...

Українська мова(літературний вечір)

Ідея організувати літературний вечір в мене визріла вже давно, насамперед вона зумовлена тим, що є багато франківських пластунів, які мають свої віршики, твори і тп. і готові продемонструвати їх на широкий загал... Але організувати просто літературні читання було би занадто неоригінально, тому я надав цьому дійству дещо сценічного вигляду, випередивши читання пафосно-депресивною сценкою, в якій надав кожному персонажу вечора певну роль, а також помістив пояснення назви літературного вечора.

Всі охочі зачитали свої твори, заспівали пісні і отримали за це цілу купу овацій.

Свічки, музика та „присутність осені” надали вечору приємну атмосферу...

Опера сну

Дійові особи:

1. Досконалість
2. Патріотизм
3. Кохання
4. Голос

Суть сценки полягає в тому, щоб окреслити, що означає саме поняття „Опера сну” + створити певну атмосферу. То ж далі сценарій:

На сцені з'являється Голос, йдучи по нитці розмотаного клубка, говорить такі слова:

Голос:

У карти так обшульгані, що аж,
Засіли пан різник і пан музика.
Була спокуса виграшу велика,
А за вікном був гомін і пейзаж.

І все зійшло б гаразд, якби не піка.
Вона не йшла- музика впав у драж,
Сказав собі: „ти впику йому вмає.
Дивись, яка паскедна в нього пика!”

І різникув чоло зацідив прасом.
Той більш не буде торгувати м'ясом,
Він горілиць лежить і ні мур-мур.

У супроводі гречних поліцаїв
Музика йде навек, мов у Почаїв,
Кудись далеко, певно, у тюрму.

Входять з шумом перед глядачами Кохання та Досконалість і між ними відбувається така розмова:

Досконалість:

Знаєш, тебе я зневажаю,
Бо ти пера його не варте
Прокляте твоє почуття
Від нього нема вороття.

Він в тобі втопився,
Мою пісню навек забувши,
Того, хто весь вік старався,
По ночах зірки кравши.

Кохання:

Це ти до мене слова говориш?
Ти ж знаєш вічна я, як зірка,
Погано дієш, що таке пророчиш.

Досконалість:

Я знаю, поганого в торбі не носиш, але з твоїм туманом позабув Він мене на ціле століття.

На авансцені з'являється Патріотизм і вставляє свої „п'ять копійок“:

Патріотизм:

Привіт, друзяки славні. Я чув, що в нашому домі зміни. Кохання почало втручатись у мої діла. Тож я прийшов, щоб нагадати про рівноправний наш союз.

Досконалість:

Правильно. Ви ж знаєте, що без мене, без мого прагнення, Він би не досягнув своєї слави та гордині.

Патріотизм:

Без мого оспівування гір, степів, садів, річок, боліт, героїв України, не було б тих, які йшли на смерть за Батьківщину. Вони лягали під мій спів, кляли навек ворогів і захищали внуків.

Кохання:

Бачу, я тут лишня. Змову маєте для мене. Та я теж неспроста існую: крізь перла весняного дня нитку кохання для милої роблю, щоб вишити рушник вінчальний і з ним у муках і скорботах бути.

Голос:

Що ж, пропоную для початку когось убити, бо нудно з вами жити. Морочите своїми наївними мріями, ще й бач засварились.

Досконалість:

Знаєте, нам потрібно об'єднатись, бо втратили ми силу стару, дух хижий Ним володіє, не знаю хто в цьому винен чи ти, Кохання, чи ти, Патріотизм, але бацिला наркотиків закрила світ для очей.

Кохання:

Але як повернути силу славу?.. Не ті вже часи юні. Я чула про вечір новорічний, який повертає силу духа.

Досконалість:

Здається той вечір називається „Опера сну”. Тоді повертаються втрачені надії і голос знов лине, прагнучи досягнути висот.

Патріотизм:

То чому ж ми час втрачаєм?.. В дорогу! Там є для нас спасіння! Там ми повернем Його у русло!

Кохання:

Рушаймо!

Голос:

„Опера сну”- десь я читав! Цікаво. У русло! Мене!..

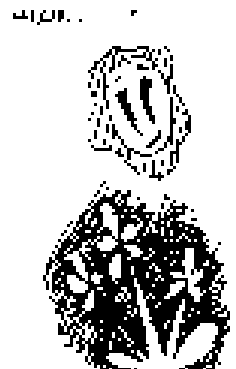
Ролі виконували:

Голос-пл.розв.Яриновський Микола;

Кохання-пл.уч.Кочеткова Оленка;

Патріотизм-ст.пл.Дзюба Тарас;

Бажання досягнути досконалості-пл.уч.Феденько Святослав;

Сам вечір складався з трьох частини. Відповідно за мотивами сценки, в них головними темами були: кохання, патріотизм, бажання досягнути досконалості. Відповідно до кожної „ділянки” були свої ведучі: ст.пл. Криволінська Оксана, ст.пл. Зень Тарас, ст.пл.Віктор Мухін, які намагались створити відповідну атмосферу (вони своє основне завдання 100%-но виконали).

Пластуни, які підготували свої твори (чи не свої), відповідно підлаштовувались до цих тем. Найактивнішими були:

власні твори: пл.розв. Іванеускене Христя, Оля Макар, пл.розв. Крутий Андрій, ст.пл. Дзюба Тарас, пл.розв. Ярема Дмитро;

гра на гітарі: пл.уч.Феденько Святослав, пл.розв. Андрій Крутий;

цитували: пл.розв.Яриновський Микола, ст.пл. Віктор Мухін.

Історія Пласту.

Знання історії будь-якої організації є дуже важливою складовою, оскільки з неї можна вивести здобутки та прорахунки, уроки та звичайно досвід. Не винятком і Пласт. Тому таким важливим є знання історій Пласту для юнацтва.

Окреслюючи події історії, я намагався висвітлити середовище існування організації, активних учасників, внесок Пласту у розвиток національної ідеї, часи підпілля Пласту та існування за рубежами Батьківщини. Гутірки я намагався наповнити цікавими оповідями про пластунів та їх вчинки.

На трьох сходах з гуртком “Довгоп’ята” к ч.59 ім.Степана Ленкавського (виховник ст.пл. Тарас Зень) я розповів про 6 етапів історії Пласту, відомих історичних постатей, які вплинули на його історію, а також про діяльність організації в діаспорі.

В кінці кожної гутірки провів пластові ігри.

План проведення гутірок:

Гутірка№1 *Історія Пласту 1912-1925рр.*
Гра Кіма

Гутірка№2 *Історія Пласту 1925-1940рр.*
Гра на пильність „Знайдаи копійку”

Гутірка№3 *Історія Пласту 1989-2005рр.*
Підбиття підсумків.

Проект Б(5).Пластова ідея та організація/2/

Провідництво

Будучи курінним 59 куреня, я організував вишкіл практичного пластування „Ленкавська ватра” (30.09.-02.10.05р.). Сам вишкіл був другим етапом циклу курінних ацій „Стежками Ленкавського” на травень 2005р.-травень 2006р. Першим етапом була курінна мандрівка в Горгани (г. Хом’як-Синяк-Малий Горган).

Основною метою ВПП було вдосконалення навичок самозарадності та таборування. Інструктажі проводили „ленкавц”і: пл.уч.Семенів Степан, пл.уч.Шегда Іван, пл.розв.Дзвінчук Юрко, пл.розв.Яриновський Микола (гурток„Дикобрази”), пл.розв.Ярема Дмитро (г. „Громовержці”).

Провід ВПП: писар пл.уч.Терешко Ростик (г. „Алігатори”), бунчужний пл.розв.Яриновський Микола, комендант ст.пл.Менів Олег –ЛЧ.

59 курінь ім.С.Ленкавського є ідеологічного спрямування, тому в самі підгрунтя вишколу було вплетено націоналістичну ідею.

Після закінчення, учасникам ВПП було вручено посвідки.
02.10.05. проведено обговорення ВПП.

Курінний ВПП „ЛЕНКАВСЬКА ВАТРА”

Програма ВПП:

30.09.05. до 19.00-добирання на терен проведення ВПП (поблизу с.Вовчинець);

19.00-20.20-розподілення обов’язків між гуртками, розтавлення наметів, щогла, підготовка кухні, підготовка до таборового вогника;

20.20-20.30-підготовка до вечері;

20.30-20.55-вечеря;

21.00-21.15-відкриття ВПП;

21.20-21.30-підготовка до таборового вогника;

21.30-22.20-таборовий вогник;

22.20-22.30-підготовка до сну;

22.30-6.00- нічна тиша;

01.10.05. 6.00-6.30-вставання, руханка, вмивання;

6.30-6.45-перевірка одностроїв та шатер;

6.45-7.10-відкриття дня;

7.10-7.30-сніданок;

7.30-8.30-гутірки(спів, піонірка);

8.30-9.30- гутірки(піонірка, спів);

9.30-10.30-таборові роботи (стіл, лятрина, брама);

10.30-12.00-ренджерський кидок ;
12.00-14.00-таборові роботи (стіл, лятрина, брама);
14.00-14.20-обід;
14.20-15.20-гутірки(Степан Ленкавський та український націоналізм,);
15.20-16.30- здача ВФВ;
16.30-17.30-гутірки(мандрівництво та самозарадність, два пера);
17.30-18.30-спортовий змаг;
18.30-19.50-таборові роботи;
19.50-20.00-підготовка до вечері;
20.00-20.20-вечеря;
20.20-20.30-підготовка до закриття дня;
20.30-20.50-закриття дня;
20.50-21.00-підготовка до гурткових вогників;
21.00-22.00-гурткові вогники;
22.00-22.10-підготовка до сну;
22.10-6.00-нічна тиша; АЛЯРМ

02.10.05

7.00-7.30-вставання, руханка, вмивання;
7.30-7.45-перевірка одностроїв та шатер;
7.45-8.10-відкриття дня;
8.10-10.00-ліквідація таборових споруд, згорання табору.

Зголошення на ВПП:

ПЛАСТ 59-ий курінь ім. Степана Ленкавського

Я _____ бажаю стати
учасником курінного ВПП „Ленкавська ватра”, який буде проходити
з 30.09. по 02.10.05. поблизу с.Вовчинець.

Адреса, телефон _____

Гурток _____ Ступінь _____

Дозвіл батьків: Я _____ даю дозвіл
моєму синові бути учасником вишколу. Підпис _____

Посвідка:

ПЛАСТ НАЦІОНАЛЬНА СКАУТСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ УКРАЇНИ

59 курінь ім. Степана Ленкавського
Курінний вишкіл практичного пластування
„Ленкавська ватра”

Дата _____
ч. _____

посвідка

Видана _____

Та стверджує, що він був учасником курінного вишколу практичного пластування „Ленкавська ватра”, що відбувався з 30.09. по 02.10.05р. поблизу с. Вовчинець. За час свого перебування на вишколі виказав _____ пластову поставу.

С.К.О.Б! СЛАВА УКРАЇНІ!

Комендант: ст. пл. Менів Олег, ЛЧ

Писар: пл. уч. Терешко Ростик

На ВПП я, пл. розв. Яриновський Микола, вів гутірку з піонірки. Проводячи гутірки, я орієнтувався на молодше юнацтво, тому починав з самих основ: техніка безпеки, види линв (за метеріалами з яких вони зроблені), товщина литв, граничний вантаж, який витримує линва, споруди, які можна зв'язати за допомогою линв.

Пізніше навчив юнаків основні властивості та практично зав'язувати такі вузли: пластовий (рифовий), ткацький, лікарський, рибацький, піонірський, теслярський, рятівнича петля, скорот, зашморг, траваний.

Далі ознайомив і на прикладі показав такі в'язання: поперечне, скісне, паралельне,.

Проводячи «ескурс» у світ піонірки, я наголосив, що потрібно завжди міцно затягувати вузли, стежити за забрудненістю линви, правильності зав'язування вузла чи в'язання.

Пластова організація та провід

17 квітня 2005 року я, пл.розв.Яриновський Микола, та пл. розв.Крутий Андрій провели КВК. Слід сказати, що акції на кшталт КВК, ніколи до цього часу не проводили.

КВК був проведений до дня Пласту і тому мав суто пластові завдання для команд, зокрема музичний конкурс мав назву „Ідеальне СВ. Яке воно?“, а тема на домашнє завдання була „Пластові звичаї і традиції“. Представлення команд мало тему „Як я потрапив до Пласту“.

Суддями були „відомі фахівці“ у цій галузі: Андрій Кутинський, Садовий Ігор, Артем Стойко, Петро Шкутяк, Ігор Шевчук та Олег Менів.

На конкурсі були команди від кожного куреня Івано-Франківської станиці. Учасники проявили свою життєрадісність, дотепність і гідно представили свої курені.

Переможцями стали:

- ✓ *перше місце*- команда 22 куреня ім.М.Підгірянки,
- ✓ *друге місце*- команда 49 куреня ім.І.Миколайчука,
- ✓ *третє місце* -команда 59 куреня ім.С.Ленкавського.

Проект В(7).Громадська діяльність

Амбасадорство

Готуючись до здачі цієї точки проби, я поставив за мету показати пластунам інших станиць не тільки найпоказніші споруди чи найголовніші, а й звернути увагу на ті будівлі, які мали важливе значення в розвитку Івано-Франківська.

Перш я подзвонив до Тернополя і домовився з пластунами про бажання провести їм екскурс в Івано-Франківську, відповідь була схвальна. Пізніше домовився з комендантом Спартакіади ст.пл.скобом Ігорем Шевчуком про надання команди для екскурсії в разі, коли буде вільний час.

22 жовтня 2006р. провів екскурсію пластунам станиці Тернопіль. Почав з історичної довідки, потім огляд центральної частини міста. Закінчили мандрівку спогляданням на міське озеро та оповідаючи один одному враження від „мандрування” старими брукованими вулицями Івано-Франківська (Станиславова).

Мій екскурс історією Івано-Франківська мав такий вигляд:

Івано-Франківськ -- обласний центр Івано-Франківської області.

Івано-Франківськ розташований у межиріччі Солотвинської і Надвірнянської Бистриць.

На місці старовинного села Заболотова польський шляхтич Андрій Потоцький у 1665 році заснував місто і назвав його на честь свого сина Станіславом. Заснований як місто-фортеця для оборони шляхетських володінь на Покутті від частих набігів турецьких і татарських орд, Станіслав у 1662 році дістає офіційне визнання і Магдебурське право на самоврядування.

В ті давні часи місто являло собою невелику шестикутну фортецю з бастіонами, обнесена дерев'яними стінами і земляним валом. Згодом, місто обнесли кам'яними стінами і глибоким ровом, що наповнювався водою. В'їхати у місто можна було лише через Галицькі (Львівські) або через Тисменицькі (Кам'янецькі) ворота.

З середини XVII століття в місті перетинаються життєво-важливі торговельні шляхи з Угорщини, Болгарії, Румунії на північ до Львова, Польщі та Литви. На той час місто було захищене кам'яним муром, рештки якого збереглися до нині. Незважаючи на численні війни, в місті було зведено багато церков, костелів, палаців, ратушу (спочатку дерев'яну, а вже потім кам'яну). Загалом місто може пишатися витонченими взірцями архітектури XVII-XVIII ст.

В Івано-Франківську багато визначних місць, що зберігають пам'ять про важливі історичні події минулого. Перша залізниця через Івано-Франківськ (зі Львова на Чернівці) була прокладена у 1866 році. Приміщення залізничного вокзалу збудоване в 1905 році.

Міська ратуша, збудована в 1666 році. З цим будинком пов'язані імена багатьох народних героїв. Тут у підземеллі відбували покарання опришки Олекси Довбуша. В 1754 році на площі перед ратушею був страчений ватажок опришків Василь Баюрак. Нині тут розташований краєзнавчий музей, численні експонати якого розповідають про історію нашого краю.

Починаючи з 1899 року, з невеликими перервами в місті жив і творив композитор Денис Січинський (1865-1909). Це були роки розквіту композиторської, диригентської та педагогічними діяльності цього надзвичайно талановитого музиканта. З іменем Дениса Січинського пов'язана організація першої на Галичині музичної школи, що відкрита у 1902 році при музичному товаристві "Баян" .

Станіславів протягом січня-травня 1919 року був столицею Західно-Української Народної Республіки (ЗУНР). В цей час тут творилася історія нашого народу, побували визначні українські державні діячі: М. Грушевський, В. Винниченко, С. Петлюра, С. Коновалець; жив і працював Євген Петрушевич - президент Української Народної Ради.

Обличчя міста змінювалося з десятиліття в десятиліття, але його історичний центр дотепер зберіг своє первісне планування та забудову. Саме його старі вулиці та кам'яниці пам'ятають пристрасне слово Івана Франка, Василя Стефаника та Михайла Павлика, чарівну музику Дениса Січинського та Миколи Лисенка, великі голоси Соломії Крушельницької та Олександра Мишуги.

Після Другої Світової війни місто перетворилося на індустріальний центр з численними промисловими об'єктами, закладами культури, освіти, медицини, банківськими установами.

Восени 1962 року місто відзначало свій 300 річний ювілей. Президія Верховної Ради України своїм Указом від 9 листопада 1962 року дала місту та області нове ім'я - ім'я славного сина українського народу Івана Франка.

Івано-Франківськ є одним з 24 обласних центрів України - містом із значним промислово-економічним та науковим потенціалом.

Все це, а також розташування міста в географічному центрі Європи відкриває надзвичайно широкі можливості для розвитку як внутрішніх міжрегіональних, так і зовнішніх, міждержавних зв'язків.

Проект Г(8). Пластові зайняття

Теренова гра «SnowwaR»

15.01.05р. я провів теренову гру "SnowwaR". Сам вигляд гра мала на кшталт пейнтболу.

Правила гри (у грі приймало участь 14 юнаків та юначок): весь наряд ділиться на дві команди, кожна буде "снігову бабу" чи щось подібне і вміщує в середину тотем (в нас цю роль мала банка з солодкою водичкою), який слугує головним об'єктом захоплення ворожої команди. Сама суть гри полягає в тому, щоб знищити вище вказану "бабу", викрасти тотем і принести до своєї „бабуні“. При цьому учасники можуть:

"завалити" (штовхання, ковзання, сперечання, але без "мордобою") супротивника або остаточно "знищити" (попасти сніжкою). Якщо в "знищеного" винекне бажання відновити життя, він може це зробити, доторкнувшись до спеціальної матерії, яка знаходиться в спеціальному місці.

Гра тривала близько півтора години. Роль суддей гри виконували: ст.пл.Зень Тарас-Чок, ст.пл.Дзюба Тарас-ОЗО.

Після гри учасники гри отримали оригінальні (як і сама гра) відзначки-бублики.

Готуючи гутірку (для подальшої здачі вмілості), я насамперед орієнтувався на вимоги точок вмілостей:

1. Пояснити правила перебування серед природи;

2. Пояснити, як слід поводитися у випадку загублення серед природи, продемонструвати, як:

а) знайти сторони світу за допомогою сонця і зір;

б) підтримувати зв'язок з можливими шукачами;

в) вибирати дорогу, коли потрібно перейти на інше місце.

3. Пояснити, як розпізнавати й охоронятися від отруйних рослин, гадюк та небезпечних звірів.

4. Пояснити потребу води для організму людини і способи:

а) розпізнавати й охоронятися від гіпотермії та сонячного удару;

б) знаходити воду серед природи та очищувати її.

5. Розпалити вогонь тертям сухих паличок, сонячним промінням за допомогою скла або іншим примітивним способом. У жодному випадку не слід використовувати запальнички чи сучасні засоби запалювання вогню.

Після проведення гутірки я роздав вимоги та матеріали, за якими юнаки мали підготуватися до успішної здачі вмілості „І перо”, в принципі так і сталося.

Слід відмітити рівень підготування та знання юнаків (здали всі, хто планував здобути вмілість).

Проведення гутірок з природознавства та гутірки „Властивості трави” тільки сприяли ґрунтовному засвоюванню матеріалу з самозарадності.

Окрім вище згаданих позитивних моментів мандрівки, юнаки вперше побували на оселі „Сокол”, де їм розказали історію оселі, про пластунів, які мали відношення до „Сокола”, почули історії про „Остодір” та навколишню місцевість.